

Trump sætter ind for fred i Asien; New York Times råber på krig

Leder fra LaRouche PAC, 2. maj, 2017 – Det bliver i stigende grad klart, at præsident Trump, sammen med Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, tager skridt til at afslutte krisepunkterne i Eurasien, der havde bragt verden til randen af krig under præsident Obama, og som briterne og deres aktiver desperat har forsøgt at bruge igen i dag for at bryde Trumps samarbejde med Rusland og Kina.

Som en sydkoreansk analytiker sagde i sidste uge, så har Trump en politik for Nordkorea, der er meget tæt på den politik, der føres af de førende kandidater til præsidentskabet i Sydkorea i det forestående valg den 9. maj: hav en større pind, men tilbyd en større gulerod.

Alt imens Trump-administrationen har aktiveret THAAD-missilsystemet i Sydkorea og gennemfører øvelser i området med et hangarskib, B-1 bombefly og atomubåde, erklærer Trump samtidig højlydt for verden, at han samarbejder tæt med præsident Xi, og at han ønsker at forsikre Nordkorea om, at USA ikke truer med »regimeskifte« imod Kim Jong-un-regeringen. Hans udtalelser mandag om, at han ville være villig til at møde Kim Jong-un personligt under passende omstændigheder, er blevet mødt med hysteri i den vestlige presse, og deres respons til Trumps opringning til den filippinske præsident Rodrigo Duterte, hvor han inviterede ham til at besøge Det Hvide Hus, sendte *New York Times* og andre ud i hysteriske krampetrækninger.

Men hvad repræsenterer disse skridt? Koreakrisen blev skabt af Bush- og Obama-administrationerne, der saboterede hver eneste aftale, der blev opnået med Nordkorea, og førte til Obamas

vanvittige »strategiske tålmodighed« – altså, en afvisning af at forhandle med Nordkorea, med mindre de gjorde præcis, som de fik besked på, samtidig med, at han opbyggede en massiv militærstyrke og forøgede sanktionerne. Målet var Kina, ikke Nordkorea. Bush og Obama var henrykte over at have et atombevæbnet Nordkorea, som gav en undskyldning for at opbygge en massiv militær ring rundt om Kina og Rusland.

Nu arbejder Trump sammen med Kina. Der er ikke længere grund til at drive Nordkorea til fjendtlige reaktioner med atomvåben. Som udenrigsminister Rex Tillerson sagde i sidste uge, så må vi overbevise Pyongyang om, at vi ikke tilsigter regimeskifte, men blot en fredelig atomafrustning af Koreahalvøen.

Det samme gælder for Filippinerne. Den tidligere filippinske regerings unødvendige provokation af Kina, hvor de sendte spørgsmålet om suverænitet over øerne i det Sydkinesiske Hav til en forudindtaget vestlig domstol, uden kinesisk deltagelse, retfærdiggjorde Obamas deployering af en stærk militærstyrke til området. Med valget af Duterte endte denne krise, og Filippinerne arbejder nu tæt sammen med Kina, og ligeledes med USA. Både Filippinerne og USA befinder sig nu under et fornuftigt lederskab, der afviser galskaben med verdenskrig mellem atommagter.

I dag havde Trump en lang telefonsamtale med præsident Putin, hvor de aftalte at arbejde tæt sammen om udarbejdelse af en fredelig, politisk løsning på brændpunkterne i Nordkorea og Syrien. Dette forfærder briterne, der troede, de med held havde forgiftet Trumps plan om at blive venner med Putin, gennem deres løgne om, at Assad havde brugt kemiske våben, og som fik Trump til at bombe en syrisk flyvebase.

Naturligvis beskriver *New York Times*, Det britiske Imperiums stemme i USA, Xi Jinping og Putin som diktatorer og hævder, at Trump er en tyran, fordi han vil være venner med dem, eller med andre »autoritære diktatorer«, såsom Duterte, Egyptens el-

Sisi eller andre, der trodser den britiske imperieopdeling af verden i fjendtlige lejre, og som kun er interesseret i at bekæmpe terrorisme, og ikke andre nationalstater. Dette er i realiteten landene i den Nye Silkevej, der ønsker at arbejde sammen som venner i opbygningen af en verden, der er menneskeheden værdig.

Trump har hidtil endnu ikke meddelt, om han vil deltage i det Internationale Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing den 14. – 15. maj, og hvor ledere fra 100 nationer vil mødes for at diskutere menneskehedens fremtid, baseret på gensidig udvikling, lindring af alvorlig fattigdom (som Kina næsten har opnået), og en verden, der er fri for krig og terrorisme. Som Helga Zepp-LaRouche sagde den 13. april, hvis Trump går frem med at bringe USA ind i den Nye Silkevej, vil han blive husket som en af de største amerikanske præsidenter. Selve begrebet om Imperium, om en verden, der består af tilhængere af Darwins teorier (den stærkeste overlever) og nationer, der fungerer på samme måde som i dyreverden, hvor man kæmper om fordele på den andens bekostning, kan én gang for alle deponeres i den historiske skraldespand. Menneskeheden kan dernæst gå fremad mod sin sande bestemmelse med at opbygge en retfærdig og fremgangsrig verden, og med fremme af menneskehedens opdagelser i rummet, samt skabe en videnskabelig og kulturel renæssance blandt alle folkeslag.